

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Nyilt levél

Brankovics György

gör. patriárka és karlócai érsek Excellenciájához.

Nem tudom, hisz' nem áll módomban meg-
tudni, vajlon kellően értesülve van-e Excellenciád
arról, a mi Szántován a gör. kel. egyházba
legújabb felvett hiveivel történik? Kénytelen
vagyok feltételezni, hogy az alább felhozandó
dolgokról kellő tudomása nincs, mert mint egy-
házának legfőbb öre mindazokat el nem nézhetné,
meg nem engedhetné, el nem tűrhetné, ha a
népámitás vádjának még a látszatát is el akarja
kerülni.

Ugyanis a gör. kel. egyház nem ismeri a
reggeli, déli és esti harangozást az anyagi üd-
völetre. Miért engedik meg Szántován a katho-
likusokból lett új gör. keletieknek?

A gör. kel. egyház hiveinek kezébe nem
szokott kath. imakönyvet adni, annál kevésbé
rózsafüzért, hisz' különösen az utóbbi a róm. kath.
egyház tagjainak kizárólagos ismertető jele. Mit
akarnak tehát a szántovai új gör. kel. hivek a
gör. kel. isteni tiszteleten a kath. imakönyvekkel
és még inkább a rózsafüzérrel? Miért tűri el az
itteni gör. kel. lelkész, hogy új hivei az isteni
tiszteleten a kath. egyházban megtanult énekeket
énekeljék?

Virágvasárnapon a kath. anyaszentegyház
barkát szentel, barkával kezében körmenetet tart
és dicsően zeng az Úr Jézusnak, mint a
menny és föld királyának. A gör. kel. egyház
hivei virágvasárnapjukon barka helyett fűzfa-
vesszőt visznek kezükben; ezt a szántovai új
gör. kel. sokacok is megtették. Ámde miért éne-
kelték és miért engedték meg új hiveiknek, hogy
ez alkalommal is a kath. egyháznál tanult éne-
keket énekeljék?

Husvét ünnepe reggeli három órákor tartott
feltámadási körmeneten az „Uskrnuo naš Spasi-
telj“ kezdetű kath. ének hangzott az utcákon. —

A kath. egyháznak üsdöktől fogva jámbor szo-
kása, hogy a hivek husvét napján kalácsot,
hust, tojást stb. szenteltetnek. E szokásról a gör.
kel. egyházban mit sem tudok, ezt is csak
Szántován láttam.

Szt-Márk napján buzaszentelési körmenet
vezetett a gör. kel. lelkész; új hivei pedig e
körmenet alatt a katolikusok minden szentek
litániáját énekelték; abban pedig a könyörgés is
foglaltatik: „Hogy a római pápát és az összes
egyházi renden levőket a szent religióban meg-
tartani méltóztatással, kérünk téged hallgass meg
minket!“ és a gör. kel. lelkésznek egyetlenegy
tiltakozó szava sincs ez ellen. Hogyan egyez-
tethető ez össze azon átokkal, melyet új hiveikkel
az ez évi márc. 12-én történt átvételkor a római
egyház hazugságaira(?) kimondatni kívántak?!

A kath. áldozó csüttörtökön a gör. keletiek
nek tudtommal semmiféle ünnepük nem volt;
a gör. kel. egyház papjai pedig csak vasár- és
ünnepeken tartanak isteni tiszteletet. — Miért
tartott tehát az itteni gör. kel. lelkész isteni
tiszteletet az annyira gyűlölt kath. egyház ün-
nepén?

A feltett kérdésekre bátorodom férfias nyilt-
sággal megadni a feleletet. Mindezeket t. i. azért
tűri el az itteni gör. kel. lelkész, mert új hivei
igy kívánják és ő előtök meghunyászkodva hall-
gat és teszi azt, amit új hivei parancsolnak.
Pedig ha egyházának hű papja, ha egyházának
szentségéről meg van győződve, férfias nyilt-
sággal kellene új hivei elé lépni és azt
mondani nekik: „Ti most gör. kel. vagytok és
a gör. kel. egyház szertartásai és szokásai szerint
tartoztok Istennek szolgálni és nem a kath. egy-
ház tanítása szerint, amelyre átkot mondatok.
Ha ezt tenni nem akarjátok, én titeket tovább
a „pravoslavna“ egyház kebelében egy pillanatig
sem tűrlek meg.“ Ámde épen ez az, aminek ki-
mondásától fázik a gör. kel. egyház lelkésze, mert
nem alaptalanul sejtí, hogy akkor a „Branik“ s

általában a szerb lapok hasábjain annak idején
oly fennen hirdetett diadalnak rögtön vége szakad,
az új hivek legnagyobb része új pásztorát csak-
hamar magára hagyja.

Még egyet! Ez évi márc. 12-én történt a
sokacság egy részének átvétele a gör. kel. egy-
házba. A „Branik“-nak itt járt tudósítója azt írja,
hogy meghallgatta azokat a borzasztó sérelmeket,
melyeket a sokacok a magyarság részéről, míg
ezekkel együtt jártak a templomba, még az isteni
tiszelet tartama alatt is, elszenvedni kénytelenek
voltak. Mennyiben alapos e panasz, nem tudom,
akkor még nem voltam szántovai plébános, a szán-
tovai állapotokat csak hírlapokból ismertem. De
fáradna el most a „Branik“ tudósítója Szántovára
és figyelné meg, de elfogulatlanul, mostani új
hitsorsainak viselkedését nem a magyarokkal, ha-
nem azon fajrokonaikkal szemben, kik őseik hi-
téhez és egyházához hűek maradtak, valamint a
kath. egyházba csakhamar visszatértek szem-
ben: úgy meg vagyok győződve, hogy az akkor
hallott panaszok és sérelmek alaposágát legalább
is kétségbe vonná. Mert mit is tesznek az új gör.
hivek? A felebaráti szeretet magasztos törvényé-
nek létezéséről úgy látszik halvány sejtélemmel
sem bírnak. Nem elég, hogy az ősi hitükhöz ra-
gaszkodókat és a visszatérteket társaságukból
kizárják, fehér magyaroknak gunyolják, őket meg-
vetik csak azért, mert a magyarokkal a kath.
templomba járnak az ő engedelmitük nélkül elég
vakmerőek: hanem még a szép kath. köszöntés:
„Hvaljen Isus“ sem fogadják el, sőt dühbe jönnek
e magasztos köszöntés hallatára. Ugy tudom, hogy
a gör. kel. egyház főpásztorai és papjai azt hir-
detik, hogy egyházuk Jézus igaz egyháza. Hát
miért szégyenlik a kath. „Hvaljen Isus“ köszön-
tést? Miért volt ez az első és legsürgősebb te-
endők, hogy megtiltották új hiveiknek, ne kö-
szönjenek „Hvaljen Isus“-szal, sőt ne is fogadják
el a kath. köszöntést? Hát ez képezi a gör. kel.
egyház leglényegesebb tanát, hogy a kit alapította

A „BÁCSKA“ tárcája.

Egy asszonynak!

Asszony lettél! . . . nincs köztünk egymáshoz,
Te jobbra mentél, én meg balra mék',
Bár azt mondtad, könnyen elfelejtessz . . .
Jól tudom, hogy nem feledtél még!

Asszony lettél! . . . más karján reptélve
Reám nézve elvesztél te rég . . .
Bár boldog is vagy tán olykor, olykor . . .
Jól tudom, hogy nem feledtél még!

Mert hát nézd: a mező vad virága
Áttitelve már nem ugyanaz,
Virít, virít . . . de nem úgy mint egykor,
Igazán csak egyszer van tavasz!

Herold Gyula Béla.

STELLA.

Irtá: Szabenyi József.

II.

Van New-York államban egy hatalmas tó; úgy
hivják „Rockland Lake“. Egy nyáron Stella szülei oda
mentek nyaralni. Kis fürdőhely ez, már t. i. olyan
amerikai fajta. Köröskörül a Kaatskill hegyek büszkén-
tekintenek alá a tó síma tükre révén gyanánt a
nagy megtiszteltetésért, visszatükrözteti őket. Node hadd
gyönyörködjenek a Kaatskill hegyek egymás meredek
sziklacuccaiban, én meg visszatérek Stellához.

A vasut robot; retentő csattogások közt halad
át egy-egy vashidon. A lámpa lassan pislog, homály

uralkodik a kis fülkében. Az ablakredőnyök le vannak
huzva és a lámpa lassu pislogása oly kisértetiesé teszi
a kis kupét. A vonat rohan sebese, mint a szél. Dörög,
ropog minden. Minden félórán egyet füttyül, megáll,
füttyül ismét s újra megkezdí a robogást, a veszet ro-
hanást. Az óram már hajnali kettőt mutat. Nem bírok
elszunnyadni. Nem tudom miért, de képtelen voltam
aludni. Vagy tán ha tudtam volna, sem aludtam volna,
mert őrizetemre volt bízva egy drága kincs. A kupé
egyik sarkában gubbaszkodva ültem s néztem a másik
sarokba. Ott feküdt — mintha most is látnám — mo-
solygó arccal. Rám mosolyogva aludt el. Egyik kezével
a feje alatt, a másikkal enyémet szorongatva. Apró
lábat egészen ruhája alá huzva, aludt, szépen, cse-
desen. Esti nyolc órákor tilták vonatra, egy külön kis
fülkébe. Az öregek már ott voltak a fűrdőn, még a
szűnőd kezdete előtt elmentek. Nem bírták kiállni a
meleget. Stella csak a vizsgálat befejeztével mehetett
utánuk és felkért engem, kísérem el. Az öregek is
levélben kértek, hogy vigyem el hozzájuk kedves
Stellájukat és örködjek felte, mint ahogy szoktam is.
Mosolyogva fogadtuk Stellával a megtisztelő bizalmat,
a melyet meg — nem érdemeltem.

Stella lefeküdt aludni és mig elaludt, én, szemközt
ülve vele, meséltem neki szépet, altatót, andalító mesét
a szerelemről. Ugy tíz óra tájban elaludt. Kezét meg-
csókoltam és gyengéden eresztettem a pamlagra. Aztán
meg a gentleman ébredt fel bennem és félre vonultam
tőle a fülszeleg legátalabbi sarkába. Innen néztem őt
folyvást, bámultam gyönyörű arcát, bájos természetét,
szendéségét. Minden öt percben oda mentem hozzá, meg-
csókoltam és ismét visszatértem helyemre. Oly boldog
voltam! Egész hajnalig virasztottam mellette. Haverstraw
állomáshoz érve, a vonat megállott és Stella felébredt.

— Hol vagyok? — kérde szemeit dörzsölve.
— Még csak Haverstrawnál; alhatik még egy ideig.
— És maga nem aludt.
— Nem. Virasztottam és örködtem az én kis
Stellám fölött. Hisz tulajdonképen az az én kötelességem.
— Nem álmos?

— Nem. Ha álmosodni kezdtem, oda mentem
magához, megcsókoltam és ez aztán ébren tartott.

— Oh, maga rossz fiú. Nem szégyenli magát, orozva
megcsókolni valakit, mikor az alszik? No Joe, ilyes
valamit nem tétéleztem volna fel magáról. Ugye, mikor
ébren vagyok nem mer megcsókolni?

— Nem biz én, mert félek, hogy megint kijut a
pofonokból, mint mult télen.

— Ha ha ha, ugye, akkor sok pofont kapott?

— Most már nem merek tovább aludni, mert fé-
lek, hogy agyoncsókol mialatt alszom.

Édesen mosolygott, megfenyítve engem. Gyermekek
szemei haragosan néztek felém. Letült, lábait a szemben
levő divánra rakta és egy hosszút ásított.

— Maga még álmos, Stella, fektüdj le.

— Nem fekszem. Most maga aludjon egy kissé,
majd én virasztok. No jöjön ide, fektüdjön, a hol én
feküdtem, én meg majd a maga helyét foglalom el. No
jöjön, Joe, aludjon, hisz tudom, hogy álmos.

— Jól van hát, lefekszem. De aztán ne tegyen
ám egy, mint én.

— Hogy?

— Hát egy, hogy mig én alszom, megcsókoljon.

— Maga szemtelen.

Oda tilt az én helyemre és én lefeküdtem az
övére. Csend lett. A vonat megindult ismét, dörgött,
robogott az egész természet. Jó ideig feküdtem már, de
álom nem jött szememre. Feligazított képeletem a
naphól a holdba röpült, onnan meg valamelyik csillagba,
az égbé, a felhőket röpülte be villámszárnnyakon, mig
végre ismét a földre jött, erre a nyomorult földre, a
hol mindenki gonosz, csak egy, egyetlen egy jó lélek
van rajta és az Stella. Láttam hatalmas sziklakat gör-
dülni fülkétető döréjjel le a légtürről, tengereket vadul
hullámsani az alattuk tomboló földrengés következtében,
aztán meg lágyan ringatózó csolnakban eveztem, lan-
gyos pici hegyi tavacsán és eveztem egy csapása a
langyos viz egy cseppjét arcomba legyintette. Erre fel-
ébredtem . . . megcsókolt . . .

Mint egy tetten kapott tolvaj, úgy állt előttem,

gyanánt hirdet, azt hivi ne dicserjék, sőt e legszentebb köszöntés hallatára haraggal forduljanak el?! Mig ellenben a fentemlitett kath. imakönyveket, rózsafüzért és egyéb szokásait a kath. egyháznak megtűrik?!...

Mindezeket azért tárom fel a nyilvánosság utján Excellenciád előtt, hogy lássa a nagy közönség is, miként és mi által tartja össze a szántovai gör. kel. hiveket az ide kirendelt helyettes lelkész, és hogy a szántovai sokaságot, mint az átvétel előtt néhány nappal a zombori gör. kel. esperes urnak meg is mondtam, miről különben Excellenciádnak is tudomása volt, nem vezette a gör. kel. egyházba a meggyőződés, vagy a gör. kel. egyház szertartásai iránti szeretet, hanem Kalocsa áldott lelkü főpásztora iránti engedelmesség; a boszu és irigység, mert az itteni tekintélyes számú magyarság számára is engedett és elrendelt naponként külön tartandó isteni tiszteletet.

Szántova, 1899. május 23-án.

Czár András,
plébános.

Ujabb adatok Bács-Bodrogh megye történetéhez.

I.

A Pestényiek.

A vármegyei történelmi társulat által még a múlt évben megkezdett helyszíni kutatások folytán, különösen pedig a monostorszegi ásátás alkalmával napfényre került feliratos kölelet nyomán a figyelem vidékünk egyik rég kihalt családjára, a Pestényiekre is ráirányult. A B.-Monostorszegh mellett levő Sziga szigetén ugyanis Gubitza Kálmán ur egy oly feliratos régi kőlapot talált, a mely Pestényi Gergelyre vonatkozik s a mely felírást Varju Elemér budapesti nemzeti muzeumi tisztviselő az „Archaeologiai Értesítő” egyik újabb füzetében úgy vélt magyarázhatni, hogy Pestényi Gergely talán az egykori Bodrogh vár parancsnoka volt s ő ezen várat védelmezte, sőt meg is erősítette a törökök ellenében.

Azok, a kik Bács-Bodrogh vármegye multját ismerik, jól tudják, hogy Bodrogh vára már a XV. században megszűnt létezni, mert hisz utolsó okleveles említés róla 1330-ból való s a következő században már a megye székhelye is állandóan (ha ugyan a középkorban állandóságról egyáltalán lehet szó,) Haj-Szent-Lőrinc bodroghvármegyei városban volt. Hogy Bodrogh vára sem a XV. sem a XVI. században már nem létezett, ezt az oklevelek hallgatásán kívül az is eléggé bizonyítja, hogy az 1514. évi Dózsa-féle pórháboruban nem szerepelt, pedig az

egykoru krónikáiról az összes stratégiailag nevezetessé vált helységeket felemlíti, más részt pedig Verancsics esztergomi érsek, a ki a török hódoltság elején (az 1553. évben) a Duna mentén végig utazta vidékünket s ott minden nevezetesebb helységet elsorol, lehetetlen, hogy Bodrogh várról meg ne emlékezzék. Pedig e várat egy szóval sem érinti.

Ki volt tehát Pestényi Gergely, ha nem volt Bodrogh vár parancsnoka?

Mielőtt e kérdésre felelnénk, lássuk, honnan származott Pestényi. Erre megfelelnek geneologiai iróink Nagy és Budai és megfelelnek a fenmaradt hiteles oklevelek, főleg pedig Istvánffy alnádor, a ki a XVI. században élt és korának történetét is megírta. Ezen forrásokból merített adatok alapján tudjuk, hogy e család nógrádmegyei származású köznemes volt, vagyonát az általunk többször említett Pestényi Gergely szerezte, a ki kezdetben Perényi váradi püspök tisztartója volt s vagy vétel, vagy királyi adomány folytán az akkor Csongrád (jelenleg Bács) megyében fekvő Martonos helységet szerezte, a melyről a család azután „martonosi” előnévét vette.

Pestényi Gergely különben — mint mai napság mondanók — igen szép karriert csinált. A mohácsi veszedelem (1526.) után Szapolyay pártjára állott s felvitte egész az országbírói magas méltóságig. E közben volt Csongrád megyei országgyűlési követ a rákosi stb. gyűléseken s a mi a fő volt Budavár parancsnoka s mint ilyen 1530-ban e várat hősileg megvédelmezte a Ferdinand király német hadai ellen.

Mivel a B.-Monostorszegh melletti szigeten talált töredékes felirat Pestényiről, mint várvédelmező parancsnokról szól, kétségtelen, hogy ez nem Bodrogh, hanem Buda várában történt tényekre vonatkozik s így a kérdéses kő eredetileg Budán vagy környékén állhatott s csak később mint épületanyag kerülhetett a török korban mai lehellyére.

Ezek elmondása után, mivel a Pestényi család fő fészke a XVI. század elején a mai bácsmegyei Martonos községben volt, a hol Zsilinszky szerint (Csongrád vm. tört.) várak is léteztek, a család további sorsára is figyelemmel lehetünk, mert a család megyénk birtokosai között foglalt helyet.

Pestényi több birtokot is szerzett élete folyamán, nevezetesen Csongrád, Békés és Csanád megyékben, melyeket neje Paksy Anna (később férj. Révayné) és fiai: János, István, Balázs és András örökölték. Ezek már gyermekek nélkül haltak el s róluk is csak annyit tudunk, hogy birtokaikat a törökök lassankint elfoglalták, azután biztosabb vidékre költöztek. Így P. Balázs 1555-

ben már Léva várában lakott, P. János pedig 1552-ben Eger várát védelmezte Dobóval a törökök ellen.

Mikor haltak el a Pestényi testvérek és hogyan, nem tudjuk. Ők is arra a sorsra jutottak, melyre az alföldi családok nagyobb része, a török háborúk elpusztították őket. Hogy e család egészen kihalt, bebizonyosodott az által, mert I. Ferdinánd király a Pestényi-féle birtokokat 1559 táján a később híressé lett Zay, Liszty és Viczmándy családoknak adományozta.

D—s Gy—a.

(Folyt. köv.)

Ujdonságok.

A főrendiházról. A főrendiház folyó hó 20. napján tartott ülésén báró Vojnits István főispánt a közgazdasági és közlekedési bizottságba egyhangulag megválasztotta.

Kinevezés. Az apatini járási főszolgabíró Szalay Imre tovarisovai községi irnokot járási végrehajtóvá nevezte ki.

Előléptetés. A m. kir. igazságügyminiszter Drégely Ferenc bajai kir. járásbírói tevékenységét a X. fizetési osztály 2-ik fokozatába léptette elő.

Ministeri köszönetnyilvánítás. A vallás- és közoktatásügyi miniszter báró Vojnits István főispánnak, ki a Bácsa községi kisdudóvoda építési céljaira egy telket adományozott, köszönetét nyilvánította.

Ministeri biztosok. A vallás- és közoktatásügyi miniszter az idei érettségi vizsgálatokra ministeri biztosokul a bajai kath. főgimnáziumhoz Hoffmann József dr. vallás- és közoktatásügyi ministeri osztálytanácsost, bpesti kir. tud. egyetemi tanárt és a gör. kel. szerb patriárka egyházi főhatósága alatt álló újvidéki főgimnáziumhoz dr. Margalits Ede egyetemi tanárt küldötte ki.

Hírek egyházmegyénkből. Demsa József akasztói káplán Csengődre adminisztrátorra nevezetett ki. — Pásch Lajos Fajszról Akasztóra, Nagy Lajos Fajszra, Odry Lajos Zomborból Szántovára, Agatity Boldizsár Csonoplyáról Zomborba, Hirka Balázs Szántováról Csonoplyára kápláni minőségben áthelyeztettek.

Pályázat. Uj-Palánkán tanító állásra pályázat van hirdetve. Pályázati kérvények folyó évi június hó 1-ig nyújtandók be.

Szentesített törvények. A hivatalos lap május hó 19-én megjelent száma öt szentesített törvényt közöl. Ezek a törvények a következők: az 1899. évi IX. t. c. a föllátható honvéd főreáliskola és 2 hadapród iskola céljaira szolgáló építkezések költségeinek fedezésére szükséges póthitelről; az 1899. évi X. t. c. a kovácsháza-csabai, az 1899. évi XI. t. c. a belovár-verseci, az 1899. évi XII. t. c. a budapest-szentlőrinci helyi érdekű vasút engedélyezése tárgyában és az 1899. évi XIII. t. c. a polgári jogsegítség tárgyában Háagában létrejött nemzetközi egyezség beikkeklyezéséről. A hivatalos lap a háagai egyezménynek eredeti francia szövegét is közli.

Új községi jegyző. Hallóssy Kornél bács-vaskuti aljegyző Csávoly község jegyzőjévé egyhangulag megválasztották.

A vörös-kereszt Ó-Kanizsán. Ó-Kanizsán megalakult a vörös-kereszt egyesület főlkja. Elnök: Kis Antalné sz. Vagner Iona és Katona Sándor, alelnök Herczeg Edéné, pénztáros Gergely Erzsike és jegyző Löbl Nándor lett. Az egyesületnek eddig 57 rendes és 8 tiszteletbeli tagja van.

Népünnepély Szabadkán. A szabadkai első nőegylet folyó évi június hó 1-én Palicsón, sorshuzással, műkedvelői előadással és különféle versenyekkel egybekötött népünnepélyt rendez. Rossz idő esetén az ünnepély urnapját követő vasárnap június 4-én tartatik meg.

pirulva, szégyenkezve. Nem tudott szólni a meglepetéstől, csak mikor megragadtam kezét, jutott szóhoz.

— Hát maga nem aludt, maga rossz ember?
— Oh, maga rossz leány. Nem szégyenli magát orozva megcsókolni valakit, mikor az alszik. Ugye, mikor ébren vagyok nem mer megcsókolni? No ilyes valamit nem tételtem fel magáról, Stella.

Észrevette, hogy az ő előbbeni szavait ismétlem s látta, hogy tettét nem tagadhatja el, szégyenkezve, pirulva mondta:

— Én csak megboszultam magamat.
— Dicső egy boszu. Igazán magára vall. Mit szólna, hogy ha én most, hogy mindketten ébren vagyunk, egy viszont-boszut követnék el.

— Azt nem engedem meg, azt nem fogja megtenni, tudja?

— Tudni tudom, de nem foghatom fel.
— Hát elég az.
— Ahogy vesszük.

Letűntünk egymással szemközt és néztük egymást sokáig. Stella folytonosan mosolygott, míg én komolyan néztem rá és arra gondoltam, hogy miképpen teremthetett az Isten ilyen leányt. Nem tudtam megérteni őt akár hogy törtem a fejemet rajta. Egy leány, a ki az alvó férfit megcsókolja, de az ébrenlévőt nem, az furcsa egy teremtés lehet. Szerettem volna a lelke mélyébe látni. Ugyan mi lakozhatik ott? Még eddig sohse mondtam neki, hogy szeretem, mert szükségtelennek tartottam. Mindig azt hittem, hogy viszont szeret ő engem anélkül is. De hát akkor mért nem csókol meg a maga jószándótlól? Mindig azt hallottam, hogy ha ketten szeretik egymást, akkor ha egyedül vannak, mindig csókolóznak. Sokáig gondolkodtam ezen, míg végre arra az eredményre jutottam, hogy Stella azért nem teszi ezt, mert még hivatalosan nem vallottam neki szerelmet. Elhatároztam magam, hogy ezt megteszem. El is kezdtem mindjárt.

— Stella, gondolkozott maga már arról, hogy ha nagyok leszünk, akkor majd mi összeházasodunk?

— Én már gondoltam rá, hát maga?

— Biz az igazat megvallva, én csak most gondoltam rá először, de most igazán komolyan.

— Hát mondja, Joe, milyen pályára lép?

— Ha meg nem buktam volna fizikából, akkor vegyész lettem volna, de így csak majd...

— Így mi lesz?

— Festő.

— Én meg festőné leszek? Olyan rosszul hangzik ez. Joe, ne legyen festő.

— Hát mi?

— Legyen maga is intendáns, mint a papa. Intendánsné jobb szeretnék lenni. De igaz is az, el is feledtem, én nem mehetek férjhez. Tudja, hogy én a jogi pályára készülök és egy ügyvédnő nem megy férjhez, mert az rosszul veszi ki magát. A gyerekek otthon sirnak, a mama meg a kurjánál védbeszédet mond. Ah, az nem illik össze.

— De hisz nekünk nem lesz gyerekünk.

— Vagy ugy. Akkor jó. Itt a kezem. Mihelyt leteszem az ügyvédnői vizsgát, rögtön megesküszünk.

— Jó lesz.

A vonat fűtült, megállt. Kiszálltunk és pár perc alatt az öregek nyári fészében voltunk.

Vagy két hétig élveztek már a fűdőt és egymás közellétét. Nappal kipirult orcákkal futkostunk a mezőn, virágokat kötöttünk csokorba, csolnakáztunk a tavon és mindketten boldognak éreztük magunkat. De igazi gyönyöreinket csak akkor éltük át, mikor egy június vége felé megjelentek a mosquitók. Éjjel az alvást lehetlenné tette ez undok serege a szunyogoknak, ugy, hogy csak hajnalban térhettünk nyugalomra. Ilyenkor, mikor már beesteledett, Stella az újságokat olvasta föl szítleinek és én is figyelmesen hallgattam.

Történt egyszer, hogy mialatt a pár száz méternyi távolságban fekvő gyümölcsösben egyedül sétáltam, egy halk kiáltást hallottam. Körülnézve, meglátok egy fának a legmagasabbra felnyúló ágán egy fehérruhás alakot. A sok ide-oda csavarodó ágtól nem lehetett kivenni, hogy ki az, azt hittem, hogy valami nagy madár.

— Mondja uram — kiáltott le hozzám — nem sziveskednék engem innen valahogy lesegíteni. Feljönni tudtam, de le már nem tudok menni.

— Nagyon szivesen.

Azzal neki ugrottam a fának és pár perc alatt mindketten a földön voltunk. Thompkinson Millie volt,

a mi törzsszomszédunk leánya. Gyönyörű szőke haju, kék szemű leány. Elkezdtünk beszélgetni.

— Maga testvére annak a szép Stellának? — kérdé.

— Nem, nem, távolról sem.

— Ugy szeretném ismerni őt; olyan szép leány.

— Kegyed is bátran vetekedhetik vele.

És így tovább. Együtt mentünk hazafelé Millievel, de midőn Stellának bemutatam őt, nem mondtuk meg, hogy miképpen találkoztunk s hogyan ismerkedtünk meg. Stella gyanus szemmel nézett rajtam végig, én meg fűlig pirultam. Ahogy Millie eltávozott, Stella azonnal megkérdte a faggasztó kérdéseket.

— Hol fogta ezt a szép szőket, Joe urfi?

— Hát, hát nagyon szomjas voltam és bementem hozzánk vizet inni.

— De hisz azért haza is jöhetett volna, hiszen csak huz lépésnyire vagyunk egymástól.

— De nagyon szomjas voltam.

És így hazudtam annak az ártatlan bimbónak napról-napra.

Este, mikor Stella az öregekkel volt elfoglalva, rendesen kiosontam a szobából és leszángultam a gyümölcsösbe, az alá a bizonyos almafa alá. Millie rendszeresen hamarabb ért oda, mint én. Ott a fa alatt ülve elmulattunk néha éjfélig. Olyan kellemes leányka is volt az a Millie.

Millinek volt egy buga, egy tíz éves kis leányka. Ezt hozta rendszeresen magával a találkainkra. Egy éjjel nagyon jól mulattunk az almafa s a sötétség leple alatt. Nevetgélünk, csicseregünk; de rémület! A fák közül fölemelt fővel, villámot szóró tekintettel, fekete szemöldökeit ráncba szedve, kilépett Stella és megállt előttünk, mint egy boszut álló tündére az őserdőknek. Megkövültem álltam és tekintetemet nem tudtam levenni királynői természetéről; boszuálló arckifejezéssel állott előttünk pár pillanatig, mint egy Orleansi szűz. Lenézett hennünket, mint valami istennő a vétkező halandót. Végre a kínos szűnet azzal végződött, hogy Stella, mintha egy felhőkből leereszkedett nimpha lett volna, szólt fölényvel, gunynyal:

— Jó estét! — választ egyikünk sem adott. — Jó estét, Joe urfi! Láttam, hallottam mindent. Maga

A szegedi honvédezenekar sétatáncversenye. Mult számunkban arról adtunk hírt, hogy a szegedi honvédezenekar folyó hó 28-ik napján a városi parkban sétatáncversenyt és táncmulatságot rendez. A honvédezenekar igazgatója most arról értesít, hogy a sétatáncverseny és táncmulatság a mondott napon nem lesz megtartható, mert a zenekar másutt van elfoglalva. Kilátásba helyezte azonban, hogy a jövő hó első felében fog városunkba lerándulni, a mikor a tervezett sétatáncversenyt és táncmulatságot mindenesetre megtartják.

Az új ülészak. A képviselőház új ülészakára a bizottságokba a bácskai képviselők közül beválasztottak: az igazságügyi bizottságba Széchényi József (Zombor), a kérvényi bizottságba ifj. Vojnits Sándor (Szabadka), a közlekedési bizottságba Kovács Pál (Zenta), a napló bíráli bizottságba Vermes Béla (Szabadka) és Molnár Károly (Hódság), a véderő bizottságba Bezeredy István (Zanizsa) és Latinovits Pál (Rigyica), zárszámadási bizottságba Zákó Milán (Zsablya), földmívelő bizottságba Bedő Albert (Apatin), a mentelmi bizottságba Pinkovits József (Kernyaja) és Rohonyi Gyula (Ujvidék). Ezekon kívül Rohonyi még a pénzügyi, összeférhetetlenségi és házszabályok bizottságába is beválasztott.

A gazdasági egyesület választmányi ülése. Vármegyénk gazdasági egyesületének választmányja folyó hó 23-án d. e. 9 órakor rendes ülést tartott. Az ülésen Latinovits Pál országgyűlési képviselő elnökölt. A többiek között jelen voltak: Szemző Gyula nagybirtokos, Karácson Gyula alispán, Rác György, Falcione Nándor, Vojnits István főjegyző, Weismahr urad. igazgató Kis-zsallásról, Rauschenberg Adolf, Halm Ervin, Kuszenia. Az ülés főtárgyát annak a kérdésnek eldöntése képezte, vajjon a gazdasági egyesület — a legutóbbi közgyűlés határozatának ellenére is — vegyen-e mint egyesület is részt a szegedi országos gazdasági kiállításon, avagy pedig nem? Latinovits Pál indítványára, Rác György és többek felszólalása után a választmány elhatározta, hogy a gazdasági egyesület nemcsak erkölcsileg támogatja az egyes nagy- és kisbirtokosokat, hanem a szegedi országos gazdasági kiállításon mint egyesület is részt vesz. A költségekhez tetemes összeggel járul hozzá, a vármegyétől pedig erre a célra 1000 frtot kér. A kiállítás rendezésére a következő bizottság választott meg: Rác György, Falcione Nándor és Szobonya Bertalan. A választmány egyúttal megbizta Szobonya Bertalant, hogy keresse fel azokat a községeket, amelyekről feltehető, hogy a kiállításon részt fognak venni és buzdítsa a gazdákat a részvételre. Karácson Gyula vármegyei alispán utasította az összes főszolgabírákat, hogy Szobonya Bertalant mindenben támogassák. Az ülés végül lelkesen megélvezte az elnököt Latinovits Pált.

Orbán napja. A gazdálkodó ember, de meg mindannyian legjobban félünk az „Orbán“ napjától. Számítalan esetekkel be lett bizonyítva, hogy „Orbán“ napján rendesen kisebb, vagy nagyobb, de okvetlen fagy köszönt be és tönkre tesz kisebb, vagy nagyobb mértékben minden vetést és gyümölcsöt. A legöregebb emberek sem emlékeznek olyan kiválóan kedvező „Orbán“ napra, miat a tegnapi volt. Máskor ilyenkor vihar, szél dühöngött és a szegény ember ajkán hű ima kelt: „vedd el rólunk a csapást“. Bezzeg ma csendes volt az időjárás. Hirtelen sem volt a fagnak. Hanem egész napon át esett az eső szép csöndesen. Az áldásos eső után buján növekedő növényzet pedig kedvező időjárásnak örvend, hogy a legkiválóbb reményekkel nézhettünk az aratás elé.

Véres kardpárba. Kanyó Jenő vármegyei alszámvevő és Binder Ottó tiszthelyettes közt pénteken délután a m. kir. honvéd laktanyában kardpárba volt. A viadal mindkét fél megsebesítésével folyt le. A párbajra a „Zombor és Vidéke“ lapban „Felső városi csendélet“ felirású hír adott okot. Kanyó Jenő részéről Szalay Frigyes vármegyei alszámvevő és Karácson Gyula joggyakornok szerepeltek, mint segítők.

Eljegyzés. Borsai Jenő pirosi aljegyző eljegyezte Vojtkó Flóra kisasszonyt, Zsigmond Dénes árvaszéki úrnő hűgát Zomborban.

hűtelen, maga nyomorult teremtés. És önök kedves hű barátném azzal hálálják meg odaadó barátságomat, hogy Jenőnek éjjeli rendez-vous-kat adnak. No de jól van, tartsák is meg, nekem nem kell, maguknak adom. Undok férgek. És maga tisztelt uram, nézze, hogy szemem elé ne kerüljön többet az életében, mert istenemre mondom, nem jól jár. Alávaló gazember. Huncut, szivtelen fráter. Hallottam, ezeknek a lányoknak is azt hazudta, hogy szereti őket, mint nekem. Utálom magát; maga szivtelen, maró kigyó.

— De Stella az Istenért!

— Hallgasson, maga nem érti, hogy mi az...

Tovább nem folytathatta, mert e pillanatban az öregek léptek közénk, kiknek feltűnő volt hosszas elmaradásunk. En rendkívül sanyaru helyzetben voltam és hamarjában szóhoz sem jutottam. Az öregek hallgatták a kiabálást, mert azzal lépett közénk a mama, hogy mi az oka e felhevült, kiélesedett vitának. Egy ideig hallgattunk, végre Stella kezdett beszélni.

— A táncolásra volt szó — hazudta — a Joe azt mondja, hogy ő jobban tud táncolni, mint én.

— Tudtok valamennyien — felelte a papa. — No csend legyen és gyertek haza aludni.

— De kedves mister, — mondja Millie — még azt is mondta, hogy nálamnál is jobban tud, pedig én a legjobb táncosnő vagyok a vidéken.

— Igen, aztán még azt mondta, hogy nálamnál is jobban tud, — mondta Milliének a kis hűga.

— Jól van no, gyertek haza gyerekek.

Tátott szájjal néztem, mint fullent az a gyerek-sereg. És olyan szemtelentül hazudni. Rám fogják, hogy én olyan valamit mondtam volna.

Hazafelé menve, mindnyájan hallgattunk. A sötét-ségtől nem láthatuk egymást és a mint elmerülve gondolataimba lassan baktatok mögöttük, egyszerre egy éles titást vagy szurást érezek az oldalamban, mintha valaki az ujjával megbökött volna. Megfordulok... Stella volt.

Társas estély. A hódásági „Társaskör“ f. évi május hó 20-án tartotta harmadik zártkörű estélyét, mely fény és siker dögében nem maradt az előző estélyek mögött. A műsor első pontja Virter Ferenc egy felolvasása lett volna. Ámde Virter betegsége megakadályozta abban, hogy leutazhasson Hódságra. Ezen pont tehát oly változást szenvedett, hogy Virternek „Facies hyppocratica“ című novelláját olvasta fel dr. Szabó József, a kör elnöke. Az élenk s érdekesen megirt novella nagy tetszést aratott s a közönség nagyon sajnálta, hogy a szerzőt nem üdvözölhette körében, akit már azért is örömmel látott volna, mert hódásági szülötésű. A műsor következő pontja egy monolog volt; címe: „A függöny“. Előadta Spiesz Teréz k. a. kiválóan ügyes előadással, melyet a közönség sűrű tapsokkal jutalmazott. Végül egy előkép következett, mely egy hódásági hetivásárt mutatott be. A közönséget kiválóan mulattatták a híven visszaadott vásári alakok: a pánicsker (rőfő), a mikészerűs, a mézeshábos, zöldség-árusok, fazekas, a játékkereskedő, a cigányok, a bocs-koros, magyar lány és legény; de különösen a Budapestről ide tévedt szobalány és a helybeli inas, akik kuplékban feleltek egymással, előbbi fitymálva a helyi viszonyokat, utóbbi védeve azokat. A vásárosok pedig refrainnel kísérték ezek előadását. A pesti szobalányt Willmann Adél k. a., az urasági inast Schumacher Dező nagy sikerrel adták. Az előadás végén valamennyi szereplőt s a burzsoáz rendezőt, dr. Szabó Józsefet ismételtén kitapsolta a közönség. Az előadást tánc követte és vig, sokáig tartó mulatság.

Eljegyzés. Bonyhádi Perczel Guidó honvéd huszár főhadnagy eljegyezte Csihás Bella kisasszonyt, Csihás Ferenc nagybirtokos leányát Baján.

Hangverseny. A zombori első cigányzenekar Kolompár Sándor vezetésével 1899. évi május hó 27-én a cservenkai „Casino“ helyiségében hangversenyt rendez. Kezdeté 8 órakor. Beléptíj 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. A hangversenyt tánc követi.

Eljegyzés. Scherer András aradi kereskedő eljegyezte Ensminger Mariska kisasszonyt Ensminger Péter, helybeli iparos leányát.

Nyugdíjazások. Mikfa Miklós németpalánkai, Fogl Mihály hódásági, Föglén József csonoplai és Turnovszky Sándor filipovai tanítók saját kérelmükre nyugdíjaztattak.

Halálozás. Özv. Tolnai Pál Antalné szül. Pál Viktória, a nemrégien elhunyt tolnai Pál Antal vármegyénk volt első alispánjának özvegye folyó hó 19-én, pénteken reggel 5 órakor, hosszas szenvedés után, életének 67. évében Nemes-Militicsen elhunyt. Alig egy hónap mulva követte sirba férjét, a kihez egy hosszú életen át a legnagyobb szeretettel és hitvesi hűséggel ragaszkodott. Temetése folyó hó 20-án nagy részvét mellett ment végbe. Elhunytáról a következő gyászjelentést tettük: Fájdalommal tett szívvel jelentjük, hogy felejthetetlen emlékü nagyanyánk, illetve dédanyánk özv. tolnai Pál Antalné szül. Pál Viktória folyó hó 19-én reggeli 5 órakor, életének 67-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, az Urban elhalálozott. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 20-án délután 5 órakor fognak a helybeli róm. kath. temetőben levő családi sírboltba eltakarítani; míg halhatatlan lelke tüdőért az engesztelő szent-miséldozat folyó hó 23-án délelőtt 9 órakor fog az itteni róm. kath. templomban a mindenek Urának bemutatni. Nemes-Militics, 1899. évi május hó 19-én. Legyen nyugalma csendes, emléke áldott! Weber Ferencné szül. Pál Vilma, Baky Elekné szül. Pál Blanka, unokái. Weber Miklós, Weber Oszkár, dédunokái. Ifj. özv. Pál Antalné sz. Laczay Judith, menyec. Weber Ferencz, Baky Elek, unokavejei.

Községi faiskolakezelők jutalmazása. A földmívelésügyi miniszter 21 pályadíjat tűzött ki olyan községi, felekezeti és állami tanítók, valamint községi kertészek részére, a kik a községi faiskolák kezelésében a legnagyobb sikert érik el. Ki van tízve egy 300 frtos, két 200 frtos és tizennyolc 100 frtos díj. Pályázati kérvények az illető kir. tanfelügyelőségénél f. évi július hó 1-ig nyújtandók be.

Eljegyzés. Burkovits István adai tanító eljegyezte Ispánovits Mariska kisasszonyt Pádéról.

Perczel Mór halála. Perczel Mór, a vitéz 48-as honvéd tábornok hosszas szenvedés után folyó hó 23-án bonyhádi kastélyában meghalt. Perczel Mór egyike volt a nagy idők nagy embereinek, akiknek kiváló részük volt hazánk szabadságharcában. Végig kitűzötte az egész szabadságharcot és vitézségének híre elterjedt messze földön. Hadi szereplésének színhelye nagyrésztben vármegyénk volt. 1849. március havában Bács és a bánátság visszafoglalására küldetett ki. Bács-bánati diadalmenete, Bács-Szenttamás bevétele és Pétervárad fölszabadítása a magyar vitézség megannyi fényes hadi tette volt. 1849. április hó 7-én Goszpodincén, 13-án Kovil-Szent-Ivannál, 22-én Mokrinál verte szét a szerbeket és ekkor aztán a Bemmel történt megállapodás szerint Todorovits ellen fordult és a tábornokot 1849. április hó 29-én Melencén, május 7-én Uzdinnál annyira megverte, hogy annak serege nem is volt harc képes állapotba hozható. Lánglelke, becsteltes jelleme és lelkesült hazaszeretete volt ama hármás tényező, mely minden körülmények közt kiemelte. A honszeretet nemtője zokog ravatalánál és a nemzet áldást mond dicsőséges emlékére.

Sorozás városunkban. A sorozás városunkban folyó hó 17., 18., 19. és 20-án folyt le Trischler Ferenc polgármester elnöke alatt. Mind a három korosztályban sor alá került 457 hadköteles. Ezek közül besoroztatott 221 egyen. Ezek közül egy éves önkéntes 16, póttartalékos 21, töröltetett 13, kórházba küldetett 19.

A városi utadó számadások. Vettük a következők hirdelményét: Zombor szab. kir. város polgármestere részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az 1890. évi I. t. c. 28. §-ának megfelelőleg az 1897. és 1898. évi utadó számszámítások Dekker Pál tanácsos hivatalos helyiségében f. é. május hó 18-tól számítandó 15 napig közszemlére kitétettek, ott a hivatalos órák alatt betekinthetők s ugyanezen határidő alatt az esetleges fel-szólamlások a város polgármesteréhez címezve beadhatók.

Hymen. Bieliczky Károly zombori gyógyszerész mult szombaton esküdtött örök hűséget Gallé Irénke kisasszonynak. Násznagyok voltak: a vőlegény részéről Bieliczky Kálmán ny. kir. aljárásbíró, a menyasszony részéről pedig Tarczy Mór földbirtokos.

Pályakérdés. Az országos közegészségi egyesület két pályakérdést tűzött ki. Az első feladat az, hogy le kell írni az ország bármelyik vidéki lakosságának táplálkozásának minőségét és mennyiségét tekintetben. A pályázat határideje 1900. január hó 15. Jutalma 200 korona. A második pályakérdés ez: Állapítsanak meg hazai viszonyainkra a szellemi túlterhelés körülményei és módjai, káros hatása az egészségre és adassék útmutatás a túlterhelés elkerülésére. Beküldési határidő 1900. szeptember 1. Jutalma 200 korona.

Meglopott százados. W. F. százados szombaton este Zomborból Budapestre utazott. A fővárosba megérkezve, a pályaudvaron átadta podgyászát a vasuti podgyász-szállító vállalatnak, hogy szállítsa lakására. Másnap jelentették neki, hogy börtöndje elvesztett, vagy azt ellopták. A börtöndben mintegy 800 frt értékű tárgyak és ruhanemű volt. A fővárosi rendőrség kinyomozta a tolvajokat Szakács József 19 éves rovvott multu kocsis és Paczka József 18 éves, szintén rovvott multu napszamos személyében, a kik a börtöndöt a szállító kocsirol lopták le. Az elvesztett tárgyak majd mind megkerültek. A letartóztatott tolvajok tagadják a lopást és azon erősködnek, hogy a börtöndöt az utcán találták.

Főlvétel a kalocsai szemináriumba. A két szemináriumba magukat felvétetni kéro ifjaknak ez iránti vizsgálata folyó évi július hó 4-én fog megtartani. Az egyházi pályára hivatást érzo, a gimnázium 4-8. osztályába járo, szorgalmasan tanuló és feddhetlen erkölcsi viseletben kitünó és ép egészségu pályázók, keresztlevéllel, idóközú iskolai és egészséguikrol szoló orvosi bizonyítványival folyamodványukat június hó 15-ig a kalocsai érseki hatóságának küldjék be. Pályázók közt azok, kik kérvényeikre június hó 30-ig tagadó választ nem nyerne, a tanév végén kapott iskolai bizonyítványukkal ellátva július hó 3-án az érseki irodában személyesen jelentkeznek.

A műborkereskedés család. Ezt a fontos kijelentést tette a szegedi kir. tábla és az ítélet a kir. kuria is helybenhagyta. Az erre vonatkozó határozat érdemi része így szól: Ha az eladó bár természetes bort adott el, mégis tudva műbort küldött, ez az eljárása a magánügyi csalást megállapítja, mert ezzel a bevót tudva és akarva tévedésbe ejtette.

Halálozás. Özv. tharnói Kostyál Jusztinné sz. felsőöri Nagy Anna, Kostyál Ferenc kir. anyakönyvi felügyelő édes anyja folyó hó 13-án 76 éves korában elhunyt.

Eljegyzés. Csepella Bálint bács-bresztováci tanító eljegyezte Kvanduk Mariska kisasszonyt Bács-Bresztováról.

Kerthelyiség megnyitása. Bunyi András, helybeli vendéglős „a zöld koszorúhoz“ címzett vendéglője (azelőtt Vili-féle zöld kert) kertü helyiségeit június hó 1-én nyitja meg. A megnyitás alkalmával Fényes Gyula cigányzenekara fog játszani. A kertben két fedett tekepálya áll a közönség rendelkezésére.

Eljegyzés. Harpf László zombori kőfaragómester eljegyezte Galacz Mariska kisasszonyt Zomborból.

Műkedvelő előadás. A kulai iparos dalárda 1899. évi június hó 1-én a Spiller-féle vendéglő helyiségeiben, részben a rokkant iparosok segély alapja javára táncal egybekötött jótékonycélu műkedvelő előadást rendez. Tekintettel a jótékonycélu, fellülfizetéseket köszönettel fogadunk és hirlapilag nyugtázzunk. Szinre kerül: A veresaju. Népszimnő 3 felvonásban. Irta: Lukácsy S.

Elfogott pénzhamisítók. A szegedkerületi csendőrség mélykúti őrsé egy pénzhamisító banda nyomára jutott. Folyó hó 18-án a mélykúti hetivásár alkalmával a banda két veszedelmes tagját: Gerstmeier János és Stábel Péter bács-almási svábokat el is fogta. Az utóbbi már fegyházat is tilt hamis tizesek gyártása miatt. Több társuk van Bácskában. A házkutatás alkalmával a csendőrség egy csomó hamis pénzt, gépet és a gyártáshoz szükséges 40 kilónyi anyagot talált. A gépet Ujvidéken vették 400 frtért, hogy kitől, nem tudják, ennek kiderítése végett a bács-almási csendőrmester Stábel Péterrel Ujvidékre utazott. Az anyagot pedig Szegeden szerezték meg. Erdekés a dologban az, hogy ugy Gerstmeier, mint Stábel vagyonos emberek. A vizsgálatot Kleiner Gyula szabadkai csendőrhadnagy vezeti.

Gyilkossági kísérlet Baján. Vimrozi Sándor, Dely Géza bajai épületfakereskedőnek mindenesé, rövid idővel ezelőtt került haza a váci fegyházból, hol többféle lopás és betörésért négy esztendő tlt. Ugy látszik Vimrozi csak visszakivánczik oda, mert mással nem igen indokolhatja a héten elkövetett tettét. Gazdája szakácsnőjének már a fegyházból való hazakürtlése óta teszi a szepet, dacára annak, hogy felesége és három gyermeke van; és ugy látszik a szerelme mindenesé nem is hiába udvarolt, erről panaszkodik legalább Vimrozi felesége és ép azért érthetetlen, hogy Vimrozi a mult hét folyamán fejszével rohant a szakácsnőre és bezúta a fejét, eltörte egyik karját és a jobb kezéről leütötte egyik ujját. A gyilkossági kísérlet után Vimrozi maga jelentkezett a rendőrségnek.

Gyufa a gyermekek kezében. Mint bajai tudósítónk írja: Izgalmas jelenet játszódott le a Simonban a sóház- és honvéd-utak sarkán. Goldberger Simonnak három éves kislánya játszott ott kis társnőivel, miközben mellettük felnőtök fiuk bengáli gyufát gyujtogattak és azokat a levegőbe dobálták. Egy ilyen, a levegőbe dobott égő gyufa a kis Goldberger Teréz fejére esett és annak haza rögtön lángot fogott. Szerencsére a közelben levő emberek azonnal segítségére siettek a kis lánynak, ugy hogy nagyobb baj nem történhetett.

Rossz szomszédok örök atók. Bács-Madarason, e hó 17-én Márk Mátyas bácsmadarasi földmives, együtt dolgozott kinn a burgonyaföldön szomszédjával s régi haragosával Pál Jánossal, aki régen kereste az alkalmat, hogy haragját nyomatókusan is éreztesse békésébb természetű szomszédjával. S gonosz igyekezetének meg is volt az eredménye. Összeszólalkoztak, miközben Gál János ugy vágta fejbe a kapavál Márk Mátyas, hogy a vér csak egy ömlött a mély sebből. A rossz szomszéd erre ugy megijedt, hogy ő maga futott a faluba segítségért. Gál ellen megindult a vizsgálat.

A Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulat titkársága tisztelettel kéri mindazon urakat, kiknél még tagyűjtő iver vannak, hogy sziveskednének azokat e hó végéig visszaszármaztatni a társulathoz.

Eljegyzés. Peits István szabadkai lakos eljegyezte Krumesz Lenka kisasszonyt Cservenkáról.

Pál Antal emlékünnepe. A nemes-militárii kaszinó felkérésére pünkösdi hétfőjén dr. Donoszlóvi Vilmos emlékbeszédet tartott a kaszinó helyiségében a közelben elhunyt Pál Antal felett. A kaszinó helyiségét egészen megtöltötték az érdeklődők, közöttük a gyászoló rokonok. Egy óra hosszáig érdekes előadásban ismertette dr. Donoszlóvi Pál Antal közéleti szereplését, s a hallgatóság élénk figyelemmel honorálta az előadást, melyet jövő számunkban szó szerinti szövegben közlünk.

Méregkeverő nő. Szenzációs bűntudatban folyik a vizsgálat már napok óta O Morovicán. Az egész község nagy izgatottsággal tárgyalja egy uri nőnek az esetét, aki két hitese férjét tett már a föld alá, a harmadikat, akivel vadházasságban élt, szintén elpusztította méreg által, a negyedikét pedig elvált. A rendkívüli bűncselejtől a következő tudósítást vettük: Az ó-morovicai csendőrséghez a napokban egy névtelen feljelentés érkezett, amelyben az volt előadva, hogy özv. Thuri Lajosné ó-morovicai illetőségű urinő, a volt ottani református lelkész felesége, nagyon rövid időközökben egyik hitese férjét, Makánt megmérgezte, a másodikat Erdőst, kivel vadházasságban élt, szintén így pusztította el, a harmadiknak pedig, Thuri Lajosnak, a volt ó-morovicai ref. lelkésznek pedig mérget adott be, aminek következtében meghalt, a negyedikét, Ador Józseftől pedig elvált. A csendőrség nagy titokban megindította a nyomozást, amelynek meglepő eredménye lett. A vizsgálat során körülbelül 30 tanút hallgattak ki, akik igen súlyos bizonyítékokat szolgáltatottak özv. Thuri Lajosné bűnösségére nézve. Így tehát sok adat lévén a csendőrség kezében, a csendőrávezető 2 csendőrrel bement Szabadkára és jelentkezett dr. Ringhoffer Lajos kir. ügyésznek, előadván az ügyet. Az ügyész némi utasítással látta el az őrsvezetőt, aki azután a főkapitányságnál jelentkezett, miután a rendőrség közbenjötté nélkül a vizsgálatot nem folytathatta. A főkapitány egy rendőrt és Vujkoviits rendőrbiztosot adta melléje, akik özv. Thuri Lajosnének az Aradszki-féle házban levő lakására mentek. Az aszszony, mikor a csendőröket meglátta, elhalványodott és amikor ezek előadták látogatásunk okát, a lelkészné tiltakozott az ellene emelt vád ellen, mindazonáltal megijedt a házkutatást, amikor is üvegekben gyanus folyadékokat találtak és rövid kérdézőkés után Thuri Lajosné letartóztatott és csukott kocsiban a rendőrséghez vitték. Itt következett a kihallgatás folytatása: Thuri né macacsul tagadt, de az őrsvezető szemébe vágta a tanuk vallomásait — amire semmit sem felelt. Ezután a csendőrök Morovicára vitték, hogy a tanukkal szembeithessék, azután pedig átadják a szabadkai kir. ügyésznek.

Gyilkosság. Mult vasárnap Turján — mint ottani levelezőnk írja — Medurity Rádó fiatal gazdát és Kisácsky N. földmivest Czrnácsky J. volt rendőrt a községi nagykorosmában agyonszúrta. Czrnácskit Medurity atyja, ki községi pénztárnok, valami szabálytalanságért elmozdította hivatalától, ezért állt boszút az ifju Medurityon. A gyilkos késével Medurity hasát hasította fel, Kisácskának pedig, ki Medurity segítségére ment, a szívébe szurt. A gyilkos az ó-becei jbiróság börtönében van.

Villámcsapás. Bács-Szt-Tamásról írja tudósítónk, hogy ott e hó 12-én d. u. 4 órakor nagy zivatar volt, melynek emberélet is esett áldozatul. Ugyanis Mijkovits Lyubica nevű fiatal asszony egyedül ült otthon, midőn a villám a házba csapott és az ablaknál ülőt érte. A szerencsétlen asszony alsó teste teljesen megégett, úgy hogy életben maradásához semmi remény sincs.

Vizbe fullt. Varga Mátyás zentai lakos 9 éves Matild leánykaja Gergely öcsésével együtt f. hó 16-án a Tiszára ment fürödni. Fürdés közben a leánykát elkapta az ár és mielőtt val. ki segítségére mehetett volna, eltűnt a víz alatt. Hulláját aznap délután Ponusz János fogta ki a Tiszából.

A krajaár halála. Addig-addig húzták a krajaár életének a kötelét, míg elszakadt. Most már alig néhány hétig uszkál a felszínén ez a régi pénzdarab, az után lefujnak neki teljesen. Figyelmeztetjük a közönséget, hogy ha lehet, siessen tudni a régi krajaárokon, mert július elseje után már az adóhivatalnál sem fogadják el azokat.

Gyújtogatás. O-Becseről jelentik: Valóban feltűnő volt, hogy az elmúlt héten egymást követőleg 4 tüzeset fordult elő. Ez a stürű tűz arra engedett következtetni, hogy gyújtogatásból ered. Végre a csendőrség kinyomozta, hogy Dzsurguski Toma 14-én reggel 3 órakor sajátkezűleg gyújtotta fel a házat. Szladity Mirkónál is akkor éjjel volt tűz, ott is a ház égett le. A jelek arra mutatnak, hogy ez a tűz is gyújtogatásból származott.

Eljegyzés. Fischer Jákó dr. szabadkai ügyvéd eljegyezte Szegeden Popper Aranka kisasszonyt.

Kettős öngyilkosság. Jovánovics Dusan ó-becei vendéglős felesége és 11 éves leánykaja pár hét előtt nyomatlanul eltűntek. Sejtették, hogy öngyilkosságot követtek el, mert egy bérkocsin lehajtottak a Tiszára, a hol leszálltak a kocsiról és gyalog mentek a töltésen T. Becse felé. A napokban a t. becei határ közelében a víz felvetette előbb a leánykát, azután az anyát. A közelben levő molnárok fogták ki a holttesteket. A férj nem is gondolja, hogy mi vitte e végzetes tette a szerencsétlen asszonyt és gyermekét.

Késelő jó barát. Kis András mélykúti lakos együtt borozgatott jó barátjával Keresneyi Jánossal a mélykúti nagyvendéglőben, jókedvűen mulatgattak és fogyasztották a hamisítatlan mélykúti fehér bort, míg végre valami csekélységen összeküldözött a két jó barát, minek következménye az lett, hogy Kis András kirántotta a cifra nyelű kis bicskáját s úgy találta hátba szurni a szegény barátját Keresneyi Sándort, hogy azt menten vérborította el. — Az előhívott orvos bekötözte sebeit s hazaszállították. Ámbár sebe súlyos, de nem életveszélyes. — A késelő jó barátot elfogták.

Veszedelemes játékszer. Palánkáról írja tudósítónk, hogy ott egy Reiter nevű erdőőrnek 11 éves fia egyik pajtásától 26 drb dinamit-töltényt kapott. A fu játszott a töltényekkel és játék közben egy felrobbant, a mely a fiúnak jobb karját érte és azt a testéről elszakította. A rendőrség keresi a gondatlan szülőket, a kik ilyen veszedelemes játékszer adnak kis gyermekük kezébe.

Szerb bucsu O-Szivacon. Május hó 21-ik napján egy éve volt, hogy O-Szivacon a békés szerb honpolgárok izgató ál apostolok bujtogatása folytán Szent-Miklós napjának megünneplése alkalmával a ma-

gyar korona címerét az iskolában letépték és összetaposták. Egy év leforgása alatt azután meggyőződtek, hogy az agitátorok becsapták, félrevezették őket. Ugyanaz a nép folyó 21-én — a bucsu napján — Petrovits Geraszim zardafónok hazafiaságtól áthatott beszédre lelkesen megéljenzte koronás királyunkat s a hazaszeretettől vezetve lelkesen éltette a hont s annak legelső emberét a királyt. Ugyanaz a nép Zsupanszky Lyubomir községi jegyzőnek hazafias beszédétől felbuzdulva elítélte a lelketlen bujtogatókat, akik becstületes szívüket meglópták s a törvénytelen ura terelték. Fényesebb elégtételt aligha adhattak volna ennél a szerb polgárok a honnak, megmutatták ezzel is, hogy ők jó honpolgárok, csak vezetőik jök legyenek.

CSARNOK.

EGY VIZCSEPP TÖRTÉNETE.

Írta: Herold Gyula Béla.

Egy mese kísért a lelkemben már régen, nagyon régen... Egy mese, mely a vízceppről szól.

Odakünn a vadvirágos réten találkoztam vele először. Egy halvány futóka gyenge szirmait csókolgatta úde ajkaival s a virág a bűvös delectől reszkete, lágyan ringatta a reggeli napfényben. Köröskörül a leggyönyörűbb tavasz volt; a magas menybolt azur kékjét egy felhőfoltocská sernyékölá. A levegő édes virággillattal, vidám madárdallal volt tele.

És ott lenn a vadvirágos rét zöld bársonymezen, mint százféle színben ragyogó gyémántocská csillogott himporos hóruhácskájában ezernyi társai között az én hősöm: a harmatcsepp.

Valami olyan önkénytelenül vonzott le hozzám; talán, hogy jobban megérthessem ama lány zsongást, hogy elhessem úde kis ajka suttagását, amint társainak hosszú bolyongását regélte. Ugy rémlett, mintha élet-történetét mesélte volna s én megbűvölve hallgattam az édes szavakat...

Sőt, mohlepte szikla folyosócskába voltam bezárva ezernyi testvéreimmel. A zord acélfalak majd agyonlapították gyenge tagjainkat. És üldözönk az „Ős erő“ mégis napról napra több cseppecskét zárt közénk. A borzasztó nyomást már sehogy sem tudtam elszenvadni s társaimnak szökést indítványoztam. Zúgó helyesléssel, elszántságot elaruló morajlással fogadták szavamot s egy felfedezett titkos folyosón csakbamur elindultunk. Sokat kellett szenvednünk a tekervényes utakon, a kiálló hegyes, éles kővek metépdesték gyenge tagjainkat, a gördülő nehéz kavicsok összemorzsolással fenyegettek. Végre egy szép reggel megpillantottuk a napvilágot; valamennyien mosolyogva üdvözöltük a villanyos sugarakat, a lejtős mederbe hajló illatos virágokat, az átröppendő dalos madárkakat. Minő boldogok is voltunk abban a tágas völgyben! Örömben éltünk itt néhány napig, szökdecselve, ugárhozva a kavicsos vízmosás tiszta medrében. Egy forró délután aztán fáradt, égető szomjúságtól gyötört vándort láttam lejönni a part mellé. Néhány pajkos társamtól kísérve kíváncsian usztam feléje. Ő lehajolt s néhány pillanat alatt foglyává lett. Oh, most lett csak borzasztó a sorsom. Majd elájultam az iszonyatos hőségtől, mely az utas belsejét égette. Éreztem, mily rohamosan válok alkotó részévé. De bátorságom még sem hagyott el; addig-addig furakodtam, míg aztán egy kicsi poruson kiültem homlokára. Itt ki akartam pihenni fáradalmimat, de karjaim elszibbadtak s én nem tarthatva tovább magamat, alázuhanam. Alázuhanam a nap sugaraitól izzó sziklatalajra s rémülettel vettem észre, mily gyorsan válnak részecskéim légneművé. Lenge szellő jött enyhíteni égető fájdalmimat s én nemsokára dagadó kebellem repültem a kék aetherben. Most már csak azon gondolkodtam, merre vegyem utamat. Nem messze egy halvány báránnyfelbőskét vettem észre; arra tartottam. Mind csupa jó ismerősök voltak; keblükre vontak, összecsokolgattak. Mámorosan uszkáltunk ide s tova, élvezve az isteni szabadságot. De örömtünk most se tartott sokáig. A nyugati szellő szárnyaira kapta a felbőskét s mi örtlű gyorsasággal haladtunk hidegebb és hidegebb tájak felé. Óráról-órára mindjobban éreztem hidegtülni tagjaimat s midőn egy nagy város fölé értünk, egészen megdermedtem. Kicsi testem fehér csillagocskává vált s eszmélet nélkül, imbolyogva hullottam egy népes utca közepére. Itt már sok társam hevert; csillagtestecskéik fehérebe öltözteté az egész talajt. Jó darabig fektüdtem már ott, midőn iskolás fiúk jöttek arra s belőlünk gombócokat gyurva, vig nevetéssel röpitgették a járó-kelők után. Engem is ilyen gömbbé préselt egy markos fu s ruganyos izomerejével messze elhajított. Zizegő lohasanással hullottunk a közeli tóba, hol tagjaim hamar engedtek dermedtségükből. Hanem másnap nagy hideg lett. Még élesebb fájdalmat éreztem, mint a minap a levegőben. Tagjaim csontkeménynyé fagytak össze; meg sem tudtam moccanni. Ez a lelancolt helyzet borzalmasan sokáig tartott. Hozzá még később emberek jöttek oda fényes acéltalpakkal lábaikon s nevetve, mulatva mély sebeket karcoltak gyenge vállaimon. Hiába könyörögtem, sirtam, hiába zúgolódtam, ők csak kacagták nyögdecsélésemet. Csak hónapok múlva könyörtől megrajtunk az édes Nap s elklldte jó sugarait, hogy bilincseinket feloldja. Szabadságunk érzetében vigan tolongtunk a part felé; de balvégzetem és kíváncsiságom ismét hajba sodort. A parton valami nagy füstölő épület állott. Az emberek úgy hiszem gyárnak hívják. Onnan egy öblös csó vezetett a tóhoz. A kíváncsiság ördöge engem is ide vonzott. A rémítő sötét helyen borzalmas horkanások hallatszottak. Szerettem volna visszafordulni, de már nem lehetett; valami ellenállhatlan erővel vonzott befelé. Hirtelen erős nyomást kaptam s félig eszméletlenül buktam egy sötét barlangba. Pokoli hőség uralkodott itt s száz meg száz ezernyi testvéreim sóhaja, sírása tölté meg a levegőt. Alattunk meg ijésztően zúgott, bömbölt, üvöltött valami. Picinyke testem e kínos helyzetben fehéres gőzzé változott s örtlű fájdalmamban köröskörül futkostam a hengeralakú barlangban. Hirtelen egy ajtócska nyílt ki előttem; teljes erőmet összeszedve neki iramodtam s bár maró füsttel tele ment a szemem, szerencsésen mégis kijutottam a szabadba. Ott már nagy csapatokban gomolyogtak a szerencsésen kimenekült testvérek és sietve készülődtek a borzalmas hely közepéből. A szelid nyugati szellő szárnyaira vet bennünket s gyorsan vitorláztunk a hegyek felé. De nemsokára dideregni kezdtünk s érzékenyebb testvéreink közül mind többen és többen kezdtek aláhullni, gömbölyű

cseppecskékké válva. Odalenn a pázsitot réten és kővér mezőkön ujjongva üdvözölték őket a bágyadt virágok, mosolyogva fogadták a zöld vetések, a fonnyadt növények. Már-már aláhulló félben voltam magam is, midőn a nap még egyszer felénk mosolygott a láthatárról s tűzszemének varázsa arcomba kergette a vért. Némelyikünk kipirulva, mások sápadtan vagy zöld, ibolyaszint váltva tekintett a földre, honnan az emberek élvezettel szemlélték a mi koszoru játékunkat.

Az éj leszállt; tagjaimra valami delejes nehézség ereszkedett s lassan-lassan szálltam a föld felé. Ez a fehérszirmu kicsiny virágocská meg oly bívogatólag integetett felém, hogy nem állhattam ellent himporos csábjának s leszállottam hozzá. Minő édes az érzés, ha hosszú kltzdelem után ilyen lágy selyem karokon pihenhetünk meg... És most Isten veletek édes testvéreim, a viszontlátásra...

És itt az én cseppecském, mintha csak édes álomra hajította volna fáradt fejecskéjét, lágyabban simult a fehér virágocská gyenge szirmaihoz. Elmerengve néztem még egy darabig a kis atómot, mely körfutásában száz meg száz változáson megy keresztül s ragyogó tisztaságát még sem veszti el...

... Ilyen a vízcepp; égről földre száll s a földről égbe, s felbő szárnyalása, Hulló harmatja, zúgó áradatja Tavaszt terem, virágot nyit, mosolygó Rónát öntöz, sziklát tör át, hegyet mos Lapálylá, szigeteket terem, vetést Növel s az ég és föld között borongva Lenn éltet oszt — fenn szívárványt épít!

Menet-rend.

(1899. évi május hó 1-től.)

A május hó 1-től érvényes vasuti menetrend szerint Zomborban a következő időkben érkeznek, illetve indulnak a vonatok:

1. Szabadka felé indulás: Reggel 4 óra 46 perckor személyvonat, 8 óra 15 perckor gyorsvonat, déli 11 óra 54 perckor személyvonat és esti 8 óra 35 perckor vegyesvonat.

2. Szabadka felől érkezés: Reggeli 6 óra 45 perckor vegyesvonat, délutáni 3 óra 34 perckor személyvonat, esti 7 óra 35 perckor gyorsvonat és esti 8 óra 34 perckor személyvonat.

3. Gombos felé indulás: Reggeli 6 óra 55 perckor vegyesvonat, délutáni 3 óra 41 perckor személyvonat, és esti 7 óra 41 perckor gyorsvonat.

4. Gombos felől érkezés: Reggeli 8 óra 8 perckor gyorsvonat, déli 11 óra 47 perckor személyvonat és esti 8 óra 25 perckor vegyesvonat.

5. Baja felé indulás: Reggeli 7 óra 5 perckor személyvonat, délutáni 4 óra 5 perckor vegyesvonat.

6. Baja felől érkezés: Délutáni 3 óra 23 perckor személyvonat, reggeli 6 óra 25 perckor vegyesvonat.

7. Újvidék felé indulás: Hajnali 2 óra 55 perckor vegyesvonat, reggeli 7 órakor személyvonat, délutáni 3 óra 51 perckor személyvonat.

8. Újvidék felől érkezés: Reggeli 6 óra 30 perckor személyvonat, déli 11 óra 30 perckor személyvonat, esti 7 óra 17 perckor vegyesvonat.

9. Ezekon kívül Zombor és Nemes-Militics között június hó 1-től augusztus hó 31-ig bezárólag, vasár és ünnepnapokon, úgy mint a mult nyáron, egy tehervonat személyszállítással lesz berendezve, a mely vonat Zomborból délután 1 óra 4 perckor indul és Nemes-Militicsre délután 1 óra 31 perckor érkezik.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

1341. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Cservenka községében elhalálozás folytán üresedésbe jött s havi utólagos részletekben kifizetendő évi 300 frt fizetés és 100 frt lótarai átalánnyal javadalmazott községi lovasrendőri állásra ezennel pályázatot nyitunk.

A lovas rendőr köteles a ruházatot sajátjából beszerezni, míg ellenben egy saját személyére, mint lovára nézve a felszerelési cikkeket a község adja.

Felhívotnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy sajátkezűleg irt kérvényüket a keresztlevel, a magyar honosságuk és erkölcsi viseletüket igazoló hatóság, úgy testi épágükről szóló orvosi és eddigi alkalmaztatásukat előtűntető egyéb bizonyítványokkal felszerelve alulírott községi elöljáróságnál folyó évi június hó 15-éig annál is inkább nyújtsák be, mert a később érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

A német nyelv szóbeli és lehetőleg írásbeli bírása okvetlenül szükséges.

Cservenka, 1898. évi május hó 23-án.

3-1

Elöljáróság.

Alkalmi vétel.

Két új angol kerékpár olcsón eladó

Engel Móránál

Zombor.

2-1

Hirdetmény.

Melylyel közzé teszem, hogy Eichinger Ferenc és társainak Kremmer József Filipova község bírása és társai ellen Filipova község határában tagosítása iránt folyamatba tett ügyben a zombori kir. törvényszék mint urbéri bíróságnak 6048/p. 1899. sz. a. kelt végzésével az előnyomozás és a volt urbéres birtokok jelenlegi tulajdonosainak megszavaztatása végett kiküldtétven, e végből határnapul 1899. évi június hó 17. (tizenhét) napjának délelőtt 9 óráját Filipován a község-házánál kitűztem.

Ertesítem egyben érdekeltet, hogy a szavazásra jogosítottak névjegyzéke a szavazás napját megelőzőleg nyolc napon át a szokott hivatalos órák alatt Filipova község-házánál az érdekeltek által való megtekintetésre nyitva tartatik s hogy az ellen észrevételeiket vagy kifogásaikat fenti határnapon a szavazás megkezdése előtt nálam, mint kiküldtöttnél szóval vagy írásban előadhatják.

Ertesítem még érdekeltet, hogy szavazni csak személyesen vagy e célra különösen meghatalmazott által és pedig közjegyzőleg bítelesített meghatalmazás alapján lehet, továbbá, hogy a gyámság vagy gondnokság alatt álló érdekeltek helyett a gyámok s illetve gondnokok, avagy az illetékes árvaszék által kirendelt képviselők szavazhatnak s végül, hogy a meg nem jelenők, vagy a szavazástól egyébként tartózkodók a tagosítást kívánókhoz csatlakozottaknak fognak tekintetni.

Zomborban, 1899. május 23-án, a kir. trvszéknél.

Szondy Mátyás,

kir. trvszéki bíró, mint kiküldött.

822. szám.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíróság végzése következtében dr. Révai Adolf ügyvéd által képviselt Singer és Reichenfeld javára Utvits Nikola ellen 155 frt 48 kr és járuléka erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 398 frt 70 kr-ra becsült butorneműek és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíróság V. 161/3. 1899. sz. végzése folytán: 55 frt 48 kr hátralékos tökekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 14-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 54 frt 36 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Zomborban a városháza udvarán leendő eszközésére 1899. évi június hó 2-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi május hó 19-én.

Styrum Mór,

kir. bir. végrehajtó.

1011. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

O-Verbász község elüljárósága ezennel közhírré teszi, hogy leköszönés folytán egy 300 frt fizetéssel és 100 frt lótarási átalánnyal javadalmazott lovasrendőri állás megüresült. Az ezen állásra pályázni óhajtok felhivatnak, hogy koruk, nyelvismeretük, eddigi alkalmaztatásuk és egészségükre vonatkozó bizonylatokkal felszerelt kérvényüket folyó évi május hó 30-ig ezen község elüljáróságánál nyujtsák be. Rubázattal a rendőrt a község látja el. Egyenlő képesítés esetén a katonailag kiképeztek rangfokozatuk arányában előnyben részesülnek.

O-Verbász, 1899. évi május hó 17-én.

Az elüljáróság.

903. szám.

1899.

Földbérleti hirdetmény.

A kalocsai érseki uradalom haszonbérbe adja 1900. évi október hó 1-től 3, 6, 9 vagy 12 évre Bácsmegeye Déronya község határában levő Branjevina pusztá mezőgazdaságát, mely a földadókataszter szerint áll: 419 kat. hold 1090 □ öl szántó, 2 kat. hold 935 □ öl kert, 151 kat. hold 1064 □ öl rét, 21 kat. hold 330 □ öl elpusztult szőlő, 147 kat. hold 1523 □ öl legelő, 7 kat. hold 116 □ öl földadó alá nem tartozó, összesen 750 kat. hold 258 □ ölből.

Felhivatnak a bérleti kívánók, hogy zárt ajánlataikat az ígért haszonbér 10%-ának készpénzben, takarékpénztári betétkönyvecskében vagy óvadékképes papirokban csatolása mellett 1899. évi július 2-ika délelőtti 10 órájáig az érseki uradalom igazgatóságánál nyujtsák be.

A feltételek ugyanott és a bácsi uradalmi intézőségénél megtekinthetők.

Kalocsán, 1899. évi május hó 18-án.

Érseki urad. igazgatóság.

851. szám

eln. 1899.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a zombori kir. törvényszéknek esküdtbírói felállítására folytán szükséges kiegészítő felszerelési tárgyak:

- 1 drb emelvény 5 m. hosszú, 3 m. széles, 50 cm. magas, 3 oldalán 25 cm. magas lépcsővel,
- 1 drb emelvény 1.60 m. hosszú, 1.60 m. széles, 50 cm. magas, 1 oldalán 25 cm. magas lépcsővel,
- 1 asztal 2 m. hosszú, 120 cm. széles, esztergált lábbal, tölgyfa színre fíderozva, 2 1/2 méter hosszú, 140 cm. széles zöld posztóval 3 oldalán bedeszkázva,
- 1 asztal 1 m. hosszú, 80 cm. széles, ugyanígy kiállítva, 1.20 m. hosszú és 1 m. széles zöld posztóval 3 oldalán bedeszkázva,
- 2 drb támlás pad 4.20 m. hosszú, 60 cm. ülésbeosztással tölgyfából — a hátsó pademelvénynyel — keményen rugany nélkül amazon bőrral kárpitozva, felhajtható ülésel,
- 2 drb támlás pad 4 méter hosszú tölgyfából keményen rugany nélkül amazon bőrral kárpitozva,
- 5 drb támlás pad 4 méter hosszú tölgyfából,
- 2 drb nádpad,
- 21 drb nádszék,
- 1 drb bőrdíván,
- 7 drb 5 águ nickel fogas,
- 2 drb bádóg email éjjeli edény,
- 1 drb szagtalan tűszék,
- 1 drb 4 méter hosszú korlát esztergált pufa-fából,
- 1 vasmosó két készlettel, teljesen felszerelve,
- 1 drb 3 m. hosszú, 2.25 cm. széles és 1 drb 2.65 m. hosszú és 2.10 m. széles zöld billiárd-posztó asztalterítő,
- Ófelségének arcképe kerettel — beszerzése végett az árlejtés és zárt ajánlatok tárgyalására határidőül 1899. évi június 26-ik napjának délelőtti 9 órája a zombori kir. törvényszék polgári tanácsstermébe tűzetik ki.

Árlejtési szándékozók tartoznak az árlejtés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10%-át vagyis jelen esetben 56 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirban a kir. törvényszéki elnök kezéhez letenni.

A szállításra netán beadandó zárt ajánlatok kellőképen kiállítva, bánatpénzzel felszerelve az árlejtés megkezdésének órájáig a kir. törvényszék elnökségénél nyujtandók be. Az ajánlatnak azon kijelentést kell tartalmazni, hogy az ajánlattevő az árlejtési feltételeket ismeri s a vállalat elnyerése esetén annak magát aláveti.

Az árlejtési feltételek a kir. törvényszék irodai igazgatójának hiv. helyiségében naponként d. e. 9—11 óráig tekinthetők meg.

Zomborban, 1899. évi május 20-án.

Gozsdu Elek,

kir. törvényszéki elnök.

Házeladás.

Zomborban, a bajai-uton fekvő 21. ö. i. sz., volt Gerlich-féle és a fehér galamb-utcában fekvő 117. ö. i. sz. ház szabadkézből eladó.

Nikolits István,

fűszerkereskedő.

1019 szám.

tkvi 1899.

Árverési hirdetmény.

A hódásági kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Legrand Ferenc ügyvéd által képviselt hódásági takarékpénztár végrehajtónak Gapesó Mihály végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásági kir. járásbíróság) területén lévő, Pivnicia községben fekvő, a pivnicai 851. sz. tjkvben A. I. 1. sor, (504—505.) hr. sz. alatt felvett 255. ö. i. sz. házának Gapesó Mihályt megillető felerész jutalékára és pedig tekintettel arra, hogy özv. Gapesó Józsefné meghalt, az annak javára bekebelezett haszonélvezeti jog fentartása nélkül, 341 frt 70 kr-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi június hó 17-ik napján délután 3 órákor Pivnicia község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 34 frt 17 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényeikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt Hódásághon, 1899. évi április hó 23-án.

A hódásági kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

ELADÁS.

A torzsai gőzhengermalom, — a következőkből áll: malom- s gépépület és raktár 375 □-öl földön t. k. szám 832. alatt, következő berendezéssel: 60 lóerejű magasnyomású gőzgép, vizvezeték a Ferencz József csatornából, 1 karikás kiörlő és 2 kettős hengerszék, 3 pár malomkő, 2 kádfürdő, egy a butorok és szerszámok leltár szerint — a felszámolási bizottság által 1899. évi június hó 15-én délután 2 órákor a malom irodájában árverés utján eladatnak.

Zárt ajánlatok alólnevezett bánatpénzzel el látva, csak az árverés kezdete előtt fogadtnak el.

Becsár 40,000 frt, bánatpénz 5%, készpénzben vagy pedig az állami értékpapiros ennyi értékben az árverés előtt a felszámolási bizottságnak átadandó.

Fizetési határidők és a leltár minden nap a malomban látható.

A torzsai gőzhengermalom részvénytársaság felszámolási bizottsága.

3—3

1089. szám.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 1898. évi Sp. III. 827/4. számú végzése következtében Paul Kálmán zombori ügyvéd által képviselt Dekker Pál zombori lakos javára Tuczákovits Lázár zombori lakos ellen 124 frt és járuléka erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 313 frt 40 kr-ra becsült virág és butorneműekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíróság V. 873/2. 1899. számú végzése folytán 124 frt tökekövetelés, ennek 1898. évi december hó 7-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 20 frt 90 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Zomborban alperes lakásán leendő eszközésére 1899. évi június hó 2-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi május hó 22-én.

Cservenka Lajos,

kir. bir. végrehajtó.

4747. szám.

kig. 1899.

Pályázat.

Az ujvidéki járáshoz tartozó Begecs községben lemondás folytán megüresült irnok-végrehajtói állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom a pályázni szándékozókat, hogy felszerelt kérvényüket folyó évi június hó 12-éig annál is inkább nyujtsák be, mert a későbbben beérkezett kérvényeket figyelembe nem vehetem.

Ezen irnok-végrehajtói állással 450 frt fizetés van egybekötve.

Anyakönyvvizető-helyettesé leendő kineveztetés esetén 20 frt tiszteletdíj.

Amennyiben a halottkémi teendőket is teljesítené, ez után évi 30 frt jár.

A szerb nyelv bírása okvetlenül megkivántatik.

Ez állásnak választás utján betöltése folyó évi június hó 13-án fog eszközöltetni.

Ujvidék, 1899. évi május hó 14-én.

Michailovits,

főszolgabíró.

3—1

Alkalmazást nyer.

Egy az irodai teendőkből teljesen jártas egyén, mint **irnok-végrehajtó** — 1 frt napidíj és élelmezés mellett — alkalmazást nyer.

Bővebb felvilágosítást e lap kiadóhivatala nyujt.

3—1

5123. szám.

kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Karavukova községében üresedésbe jött, előleges havi részletekben kiadandó évi 400 frt fizetéssel javadalmazott segédjegyzői állásra pályázatot nyitok.

Mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, felhívom, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket folyó hó 31-éig annál is inkább nyujtsák be, mert a későbbben beérkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Kelt Hódásághon, 1899. évi május hó 14-én.

Lichtneckert,

szolgabíró.

3—3

Elismert legjobb kerékpárok!

6-3

Legelőnyösebb fizetési feltételek!

Gyári árak!

Styria.
Attilla.
FAHRWALDFABRIK

Ifj. Heindlhofer R. Zombor.

SZÜCS ÖDÖN

mezőgazdasági gépgyára
BAJÁN,

eladásra ajánlja a legjutányosabb árak és kedvező fizetési feltételek mellett a bajai telepén megtekinthető alább következő kevéssé használt és a legkifogástalanabb munkaképes karba helyezett következő

gőzcséplő-készleteit:

- 2 1/2 Ruston mozgonyt, Hofherr-féle V jegyű cséplővel,
- 3 lőerejű Hofherr és Schrantz féle mozgonyt, ugyanily cséplővel,
- 4 lőerejű Hofherr és Schrantz-féle mozgonyt, ugyanily cséplővel,
- 4 lőerejű Marschall-féle mozgonyt, ugyanily cséplővel,
- 5 lőerejű Hornsby gőzmozgonyt,
- 6 lőerejű magyar állami mozgonyt, ugyanily gyártmányú 48^v cséplővel,
- 48^v magyar állami cséplőgépet,
- 2 ujonan felépített magyar állami 54^v cséplőszekrényt,
- 54^v Robey és tsa féle cséplőgépet,
- 8 lőerejű magyar állami mozgonyt, Marschall 54^v cséplőszekrényt,
- 8 lőerejű Lichtenstein mozgonyt, Robey és tsa 54^v cséplőszekrényt,
- 6 lőerejű Robey és tsa féle gőzcséplőkészletet.

890. szám. 1899.

Árverési hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy alább elősorolt magy. kir. kincstári birtokoknak bérbeadása végett **Kulán a magy. kir. kincstári ispánság hivatalos helyiségében 1899. évi június hó 5-én d. e. 9 órakor nyilvános árverés fog tartatni.**

Bérelni szándékozik a kifizető árverésre azzal hivatalnak meg, hogy a kikiáltási árak 10%-át tevő bántéppénzzel magukat lássák el. Szóbeli árverés megkezdése előtt a megajánlott összegnek megfelelő 10%-os készpénzzel, vagy pedig elfogadható értékpapirokkal biztosított irások zárt ajánlatok is elfogadhatók.

Árverési és szerződési feltételek Kulán a kincstári ispánságnál megtekinthetők.

Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek még az esetben sem, ha azok egy újabb árverés esetére kötelezőleg fentartatnak is.

Haszonbérbe adatni fognak 1899. évi október hó 1-től 1905. évi szeptember hó 30-ig terjedő időtartamra a következő bértárgyak:

- 1. Alsó-pusztakulai kaszáló 44 h. 397 □ öl 1405 frt évi kikiáltási árral, kaszáló és legelő használatánál.
- 2. Gyulafalvai Farkas-féle 402. sz. telep 8 h. 200 □ öl 170 frt évi kikiáltási árral.
- 3. Kernyajai Bárányjárás I. dűlő 43 h. 1393 □ öl 1290 frt évi kikiáltási árral.
- 4. O-becsei közlegelő jutalék 297 h. 6563 frt 70 kr évi kikiáltási árral.
- 5. Adai Dudvarszki-féle száll. birtok 48 h. 200 □ öl 1100 frt évi kikiáltási árral.

Kulán, 1899. évi május hó 11-én.

3-1 **M. kir. kincstári ispánság.**

Kiadó lakház.

Zomborban, Szelenese külváros, orgona-utca 656. szám alatti lakház, mely áll: 2 utcai, 2 udvari szobából, széles folyosó, pince és kertből, **folyó évi augusztus hó 1-étől** kiadó. Bővebb értesítést ad a tulajdonos **Butkovits József** vendéglős (Tárczay-féle házban).

4-1

CZEISEL JÓZSEF
gazdasági gép- és mechanikai
műhelye, fémöntőde
ZOMBOR,
Zarándok (sóház)-utca 105. szám,
a városházzal szemben.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a fennálló gazdasági gép- és mechanikai műhelyemet **valódi angol Beeston és fegyvergyári kerékpár-raktárral**

bővítettem ki. — Tudvalevő, hogy az angol és a fegyvergyári Styria-féle kerékpárok a legjobb és legkönnyebb anyagból készülnek és ennél fogva a legtartósabbak, ezért ajánlom azokat a n. é. közönség szives figyelmébe.
Az angol Beeston-féle és fegyvergyári kerékpárok csakis nálam kaphatók. Továbbá ajánlom nagy **mechanikai és bicykli-javító műhelyemet,** ahol minden munka pontosan és jutányosan eszközöltetik.
A n. é. közönség becses pártfogását kikérve, maradtam
kitünő tisztelettel
CZEISEL JÓZSEF.

12-2

Alapított 1824-ben.

Ifj. HUSVÉTH ISTVÁN
ZOMBOR,
műfestőde és kémiai tisztító intézet.

Tisztítás uri, női és gyermekruhák, függönyök, terítők, csipkék, selyemhímzések, keztük s egyéb ruházati és szabadiszítési tárgyak részére.
Festésre elvállal mindennemű **szöveteket, ruhaneműket** egészen is, **függönyöket, kendőket, szalagokat, harisnyákat** stb. lehető minden színekre.
Kívánatra a kelmék izléses színnyomással bemintáztatnak.
Kékfestés és nyomtatás, gyapju, fonálfestés, mángorlás, appretur és dekatur.

Vidéki megbízások pontosan teljesítettnek.

15-7

2387. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Almás községben leköszönés folytán megüresedett végrehajtói állásra ezennel pályázatot hirdetek. Felhívom ennél fogva pályázni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodvényaikat **folyó évi május hó 31-ig** annál inkább adják be alulirothoz, mert a később érkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek. A végrehajtó évi fizetése 300 frt, havi előleges részletekben.

Almás, 1899. évi május hó 12-én.

Vojnich Máté,
főszolgabíró.

3-2

5138. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Vajszka és Bogyán községekben lemondás folytán üresedésbe jött, előleges havi részletekben fizetendő évi 360 frt fizetéssel javadalmazott községi végrehajtói állásra pályázatot nyitok.

Mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, felhívom, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeiket **folyó hó 31-éig** annál is inkább benyújtsák, mert a későbbben beérkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Kelt Hódsághon, 1899. évi május hó 15-én.

Szemző Károly,
főszolgabíró.

3-2

BÉRLETJEGY.
Akár nálam vagy nem nálam vásárolt egy kerékpár javítása és rendben tartása egy egész szezonra 3 frt.

Délmagyarország legnagyobb kerékpár-raktára és javítóműhelye

TELTSCHE GÁSPÁRNÁL
ZOMBORBAN.

Óriási választék! Kellemes fizetési feltételek.
2 évi jótállás, 1 évi ingyenes rendben tartás.

*—10 **Dús választék**

valódi angol **Helikálpremier**, valódi **Styria** gráci, **Swift** (fegyvergyár), **Kayser**, **Naumann** (németországi), **Douranye**, **Courir** (angol gyártmányok) kerékpárokból.

Csengők, lámpák, áttételek, tengelyek stb. nagy választékban.

BÉRLETJEGY.
Akár nálam vagy nem nálam vásárolt egy kerékpár javítása és rendben tartása egy egész szezonra 3 frt.

*—10